

Financiële steun voor lepra-onderzoek

De „Q.M. Gastmann-Wichers Stichting” voor bevordering van onderzoek en onderwijs op het gebied van lepra stelt voor het jaar 1981 enkele subsidies beschikbaar (in beginsel variërend van f 1000,- tot f 5000,-) voor de financiering van wetenschappelijk onderzoek op het gebied van lepra. Kandidaten die voor een dergelijke subsidie in aanmerking willen komen, dienen zich te richten tot de medisch secretaris van het dagelijks bestuur, dr. W. R. FABER, Gentiaanstraat 6, 1402 CS Bussum, voor het verkrijgen van een formulier voor subsidie-aanvraag. De subsidie-aanvragen dienen voor 15 september 1980 in het bezit te zijn van de medisch secretaris. Verlening van subsidie aan een reeds

gepubliceerd onderzoek wordt niet in overweging genomen.

Het ontvangen van subsidie verplicht de ontvanger om binnen een jaar verslag te doen van het verrichte onderzoek waarvoor subsidie is aangevraagd. Indien het onderzoek in een publikatie of proefschrift is neergelegd, behoort bij de publikatie de Gastmann-Wichers Stichting als subsidie-verlenende instantie vermeld te worden. De subsidie-aanvraag zal worden beoordeeld op zijn wetenschappelijke mérites door de medische bestuursleden van de Gastmann-Wichers Stichting: Prof. dr. R. H. CORMANE, prof. dr. A. H. KLOKKE, dr. W. R. FABER, dr. H. NEERING, prof. dr. B. VAN LINGE, dr. H. NIJKERK en dr. J. J. DE LIMA. Als corresponderende buitenlandse adviseur zal optreden: dr. H. HOGERZEIL, India.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de redactie; deze behoudt zich het recht voor de stukken te bekorten)

Nu eens niet de pneumokok (maar Mycoplasma pneumoniae)

Met belangstelling las ik de klinische les van LÖWENBERG (1980) waarin hij nog eens de pneumonie, veroorzaakt door mycoplasma-infectie, onder de aandacht brengt. In de kliniek worden de uitgesproken, min of meer ernstige vormen van dit ziektebeeld gezien.

In een artikel in dit Tijdschrift (PIJNBURG 1963) beschreef ik een epidemie in mijn huisartspraktijk van een 40-tal gevallen van lichtere aard, voornamelijk bij kinderen. Ook werd aannemelijk gemaakt dat een veel groter aantal symptoomloze besmettingen heeft plaatsgevonden. De naam was toen nog „primair atypische pneumonie” of „Eatonagent pneumonia”. De diagnose berustte tot die tijd nog op de koude agglutinatie. Collega HERZ te Leiden kon met behulp van de kort tevoren beschreven immunofluorescentietechniek de diagnose bevestigen. Dat collega LÖWENBERG mijn artikel niet noemt in de literatuurlijst, komt mogelijk doordat de naam van het ziektebeeld „pneumonie door Mycoplasma pneumoniae-infectie” daarna heel snel de oude naam heeft vervangen.

De reeds door LÖWENBERG in 1961 gepubliceerde waarneming over het voorkomen in een huisartspraktijk, en mijn artikel uit 1963 geven beide een epidemiologische aanvulling op zijn waardevolle klinische les uit 1980.

Literatuur: LÖWENBERG A. (1961) *Causes of coughing in a Groningen general practice*. Van Denderen, Groningen;

(1980) *Ned. T. Geneesk.* 124, 673. – PIJNBURG L. (1963) *Ned. T. Geneesk.* 107, 681.

Son, mei 1980

L. E. M. PIJNBURG

Ernstige vergiftiging tijdens onderhoudsbehandeling met lithiumcarbonaat

De collegae LINS en DE BROE beschrijven het verloop van een lithiumintoxicatie o.m. aldus: „Patiënte herstelde stilaan ... Na enkele dagen verdwenen deze symptomen, zoals eveneens de ECG- en de EEG-afwijkingen zich herstelden. In het nierbiopt, genomen 8 dagen na opname ...” Let wel, niet verkregen maar genomen.

Ik mis de voetnoot: „Deze nierbiopsie werd verricht in het kader van een wetenschappelijk onderzoek, waarvan het protocol door de commissie „onderzoek op proefpersonen” (C.O.P.) is goedgekeurd.” Wanneer gaat de redactie van het Tijdschrift eisen dat voor ingrepen, die niet direct noodzakelijk zijn voor de behandeling van de patiënt, een adequate verantwoording in bovengenoemde zin wordt overlegd?

Literatuur: LINS, R. en M. E. DE BROE (1980) *Ned. T. Geneesk.* 124, 545.

Bilthoven, april 1980

J. BORST

BERICHTEN

Buitenland

BRAZILIË

Het Rociovirus weer terug naar de natuur? — Tussen maart 1975 en mei 1976 heerste in de kuststreken van de staat Sao Paulo een encephalitis-epidemie met 825 zieken

en 95 (13%) sterfgevallen. De ziekte werd veroorzaakt door een nieuw virus dat wordt gerekend tot de Flavivirussen. Het kreeg de naam Rociovirus, naar de plaats Rocio waar de patiënt woonde uit wiens hersenen voor de eerste maal het virus werd geïsoleerd (zie ook *Ned. T. Geneesk.* (1978) 122, 1340). Het virusreservoir moet waarschijnlijk